
[2019-58-RE](#)

CAUSA 2019-58-RE

(Puy Belbel c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 329-2019. Recurs d'empara

Aute del 9 de desembre del 2019

BOPA núm. 108, del 18 de desembre del 2019

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 d'octubre del 2019, per la representació processal del Sr. Òscar Puy Belbel, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-58-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre del 2019;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Arguments del recurrent

- El primer argument en què el recurrent fonamenta el seu recurs de súplica és que l'aute d'inadmissió a tràmit d'aquest Tribunal no es troba motivat en cap de les causes establertes a l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. I refereix que l'apartat 2 de l'article esmentat assenyala que també procedeix la inadmissió per manifesta incompetència del Tribunal Constitucional i per tractar-se d'una causa que ha adquirit el caràcter de cosa jutjada.

- El segon argument rau, com el recurrent mateix indica, en la reiteració de les al·legacions sobre els drets vulnerats que ja constaven en l'escrit del recurs d'empara. Així, insisteix que correspon al Tribunal Constitucional valorar si s'ha vulnerat el dret a un recurs efectiu. Entén que el Tribunal Superior de Justícia va ometre valorar que s'havien produït contradiccions en el judici oral i que la seva decisió es fonamentava només sobre proves de caire personal. Aleshores, manifesta que si

---

només es revisen proves de caire personal no es garanteix el dret al recurs efectiu, ja que aquestes proves requerien immediació i aquesta està reservada a la primera instància. Per consegüent, no s'han garantit el principi d'immediació recollit a la doctrina del Tribunal Constitucional ni a la del Tribunal Europeu dels Drets Humans, ni el dret a un recurs efectiu. Finalment, sustenta que l'informe del Servei de Duana no té valor probatori per si mateix i no pot desvirtuar la presumpció d'innocència.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que estimi aquest recurs de súplica i que revoqui el seu aute d'inadmissió a tràmit.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en reiterades ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE, 2016-59-RE, 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE).

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional, l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements de fet o de dret que no hagin pogut ser tinguts en compte en la decisió constitucional impugnada.

2.3. Quant al primer argument del recurs de súplica, el recurrent obvia que l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional va ser modificat, i en la seva redacció vigent, junt amb les causes d'inadmissió derivades de la incompetència manifesta del Tribunal Constitucional i de l'autoritat de la cosa jutjada, s'hi va afegir la "*falta manifesta de contingut constitucional de la infracció denunciada*" i això és precisament allò que succeïa en el cas concret i que es va raonar en l'aute impugnat.

2.4. Pel que fa al segon argument, el recurrent empra el recurs de súplica per reiterar les mateixes vulneracions al·legades en el seu recurs d'empara, a les quals aquest Tribunal va donar contesta individualitzada, i així ho admet explícitament en el seu escrit de recurs de súplica.

Aquest Tribunal, en el seu aute del 17 d'octubre del 2019, ja va examinar la vulneració eventual del dret a un recurs efectiu (punt 3.4) i va expressar que aquest dret no té existència autònoma, sinó que s'integra dins del dret a la jurisdicció de l'article 10 de la Constitució. En aquest sentit, es va analitzar el cànon de constitucionalitat i es va concloure que el recurrent havia gaudit del dret a interposar un recurs real i efectiu. Per tant, aquest greuge, que no és sinó una reiteració d'allò que ja es va al·legar en el recurs d'empara ha de decaure.

I en relació amb la vulneració de la presumpció d'innocència, es va concloure (punt 3.5) que les proves s'havien practicat amb totes les garanties i que existia prova de càrrec, alhora que la valoració de la prova no esdevenia incoherent, no raonable o il·lògica.

2.5. En aquest cas, queda manifestament palès que, al marge del primer extrem sobre la menció de l'article 37 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el recurrent empra el recurs de súplica per tornar a reproduir l'argumentació del seu recurs d'empara ja inadmès per aquest Tribunal Constitucional sense que, en cap moment, les condicions d'admissibilitat d'aquest recurs excepcional (exposades en el punt 2.2 d'aquest aute) s'hagin acomplert.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Òscar Puy Belbel contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre del 2019 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-58-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 9 de desembre del 2019.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat